

Извештај за реализација на работилница на тема: „Македонското народно творештво,,

На 21.12.2022 год. учениците од Литературната секција од 6-9 одд. како и учениците кои го следат изборниот предмет Танци и ора, во нашето училиште ја реализираа заедничката работилница на тема: „Македонското народно творештво“. Учениците заедно со своите наставници истражуваа на оваа тема и своите изработки ги презентираа пред директорката на нашето училиште Верче С. Маневска која им се обрати на учениците и ги поттикна и понатаму активно да учествуваат во вакви работилници со кои се продлабочува изучениот материјал и на интересен начин сликовито и преку изработки се врежува во меморијата на секој ученик. Одговорни наставници: Гордана Менкиноска, Тања Крстевска и Игор Митковски .

Народни Носии

Народните носии во Македонија имаат лингвистичка теорија. Тие се дел од македонскиот идентитет на македонските народи и претставуваат значајна рамка на народното уметност. Тие се дел од македонската историја, но и на Балканот и во соседните земји. Тие се дел од македонската историја, но и на Балканот и во соседните земји. Тие се дел од македонската историја, но и на Балканот и во соседните земји.

Освен културно-историските вредности и традициите кои се дел од македонското наследство и идентитетот на македонските народи, народните носии се и традиционално-театрални изрази. Овие носии се дел од македонската историја, но и на Балканот и во соседните земји. Тие се дел од македонската историја, но и на Балканот и во соседните земји.

Во доцните години на 20 век, народните носии во Македонија станале дел од македонската историја, но и на Балканот и во соседните земји. Тие се дел од македонската историја, но и на Балканот и во соседните земји.

Сите овие народни носии се дел од македонската историја, но и на Балканот и во соседните земји. Тие се дел од македонската историја, но и на Балканот и во соседните земји.

Исторички: Старец Радановски, Огнен Цепеноски и Петруша Јанковска во народните носии

Марко Костов Цепенков (Прилеп, 7 ноември 1829 — Софија, 29 декември 1920) е истражител, собирач на македонски народни умотворби, кои имаат големо значење за македонската фолклористика, за етнографијата, за лингвистиката, за националната историја и за правото и за моралот на Македонците. Тој е автор на неколку публикации напишани на македонски јазик. Македонскиот институт за фолклор го носи неговото име.

Роден е во Прилеп во сиромашно семејство, но јама потекло од прелепското село Сревица. Завршил основното образование, основно образование учел само една година, а потоа продолжил да го учи терзанскиот занает. Во периодот 1856-1857 почнал да собира македонски умотворби, поттикнат од Димитар Миладинов.

Работел во Народното собрание на Бугарија во составот на македонското висториско и во филозофското одделение. Потоа се вработил како администратор во печатницата на браќата Пан Странски.

Целосната оставка на Марко Цепенков се чува во Архивскиот институт на Бугарската академија на науките во Софија. Во општина Малемица, злато на Марко Цепенков на првпат биле пронајдени во 1934 година, од Едуард Кисеки во „Слово и створенија“. Во 1937 творбата на Цепенков биле прекажани во вид на филм од Кирил Поповиќ.

